

Als begeleider maak je bij je handelen voortdurend de afweging: waar staat Cliënt en waar sta ik in de activiteit in deze situatie. Hiermee schat je de risico's van te voren in en ben je preventief aan het begeleiden. "Voor Cliënt is dit een noodzakelijk belang." Noodzakelijk omdat Cliënt afhankelijk is van de zorg en begeleiding die geboden wordt.

Hoe werkt dit in de praktijk?

Op het moment dat Cliënt met een activiteit bezig is, kijkt begeleider mee hoe het gaat en maakt de begeleider een inschatting binnen het continuüm.

Bijvoorbeeld, de activiteit is het noteren van een verjaardag in een agenda.

De Cliënt heeft een agenda. De vraag is dan: is de Cliënt in staat dat juist te noteren? De complexiteit van de handeling is goed in te schatten. Als begeleider zie je of de Cliënt de juiste maand/dag kan opzoeken en de verjaardag kan noteren (of sticker plakken of...) enz. Of de Cliënt kan schrijven (en hoe) bepaalt mede het noteren en op welke wijze. Door als begeleider goed op de hoogte te zijn van het de wijze waarop Cliënt deze activiteit uitvoert of juist te observeren kun je de zelfredzaamheid juist ondersteunen, en kan er sprake zijn van groei.....(relatie/competentie/ontwikkeling).

Bijvoorbeeld, de activiteit is tafeldekken voor meerdere bewoners (groep).

Is Cliënt in staat tot het pakken van de juiste materialen, het ordenen, wat zie je? En hoe stuur je bij zonder dat Cliënt het gevoel krijgt iets niet te kunnen? Complimenteer in gewenst gedrag. (=altijd terugkerend patroon) en verwoordt het gevoel dat je bij de Cliënt (en evt. anderen) ervaart/ziet.

En alvast als voorproefje van het SR begeleiden:

*"Ik zie dat je 5 borden hebt neergezet op tafel. Het bestek ligt er netjes bij. Knap hoor. Ik zie dat je blij kijkt omdat het gelukt is, dat geeft een fijn gevoel. Ik ben blij met je!"
Mooi dat [naam] je hebt geholpen, dankjewel [naam].*

Let op wat de anderen vinden, zien, reacties geven, helpen enz...